

ויאטנאם וקמבודיה – סיכום טיול

27.3.2017

אני לא יודעת איך אתם, אבל אני תמיד מלאת התרגשות וציפיה
למחשבה שאני מגיעה למקומות מסתוריים שעליהם קראתי, שמעתי,
דימיינתי וחלמתי מילדותי.

והנה הם לפני, קורמים עור וגידים. במציאות משלהם מתקיימים.

ואני רואה אותם,

שומעת אותם,

נושמת ומריחה אותם,

טועמת אותם,

ונושאת אותם איתי.

את ויאטנאם הירוקה על נופיה, אנשיה, שבטיה וההיסטוריה הכאובה
שלה.

את קמבודיה המסתורית, הקסומה, יפיפיה אבל נראית כמו אשה
מוכה.

אל תכעס, בונמטוטוא, עופר. למרות הידע וההסברים שהשקעת בנו,
אין לי ספק שרובנו ניכשל במבחן הסופי.

בונמטוטוא, באמת, איך אפשר שלא להתבלבל:

לטריט – סיאם ריפ. קאו דיי – לאו קיי. דלאט – דנג. הואי אן –
הואה. הו צ'י מין – קא דין. בודהיזם, הינדואיזם, קאודואיזם. קנטו –
טם קוק. באסה – טולנה. מקונג עליון – מקונג תחתון. אלת השגשוג
– אלת הרחמים. פול פוט – הא לונג. ספארי יום – ספארי לילה. שיט,
שיט, שיט, שיט. ג'יאורמן השביעי – סוריאורמן השני. אפסרה - נחש
הנגה. וכמובן צ'וחס, צ'וחס, צ'וחס...

נודה שלא קל ולא פשוט לנהל חבורה של "בוגרים" ש:חלקם לא
שומעים כל כך טוב...

חלקם לא רואים כל כך טוב...

חלקם לא מבינים כל כך טוב...

חלקם לא זוכרים כל כך טוב...

תודו שעופר הסתדר עם כולנו מצויין!

אבל גם אנחנו נחושים! את הגיל לא מביישים: מטפסים על מקדשים, מקפצים מסירות, זוחלים במחילות, רוכבים על פילים, מטולטלים בעגלות תאואים, משוקשקים בכרכרות סוסים. בחום הכבד, רווי הלחות, לא נשברים! ובעיקר שטים, שטים, שטים, אל המרחקים מפליגים. הנכדים שלנו יכולים להיות בנו גאים!

וכל זה בניצוחו של עופר העדין, נעים ההליכות, עיניו הטובות מחייכות, מרגיעות כל תסכול, כעס ותלונה. מקשיב לכל מצוקה. פותר כל בעיה. לא פוסח על אף שוק. דואג שלכל אחד יהיה בקבוק. שוב ושוב מסביר ומפרש, דואג לשלפוחית שלא תתפרץ....

והכל בנועם, בשקט, הומור וסבלנות אין קץ.

ועל כך נודה לך בלב חפץ. כי המדריך בקבוצה הוא הלב והנשמה.

שרה ליפשיץ

בשם קבוצת ויאטנם – קמבודיה

מרץ 2017